

همایش سراسری رویکردهای نوین ارزشیابی آموزشی در علوم پزشکی

مشهد مقدس - ۶ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹

ارزشیابی فعالیت‌های فوق برنامه بر وضعیت تحصیلی دانشجویان علوم پزشکی گناباد

محمد رضا منصوریان، دکتر شهلا خسروان، سید بهنام مظلوم، محسن نقوی، بتول رضائی ایرج، فائزه سادات موسوی

زمینه و هدف: دانشجویان بعنوان قشری فعال از جامعه دردوره معینی از زمان باید فعالیت‌های مشخص و پیش بینی شده ای را با کیفیتی قابل قبول و مطلوب به انجام رسانند که برای رسیدن به این اهداف الویت بندی کارها و داشتن یک برنامه عملیاتی قابل ارزیابی همسو با چشم اندازی که برای آینده خود دارند و ماموریت و رسالتی که برای آنان تدوین گردیده است از ضروریات محسوب می گردد. این حال اغلب دانشجویان از کمبود وقت شکایت داشته و بعضاً در انجام بموقع تکالیف خود موفق نمی شوند که این امر ممکن است ناشی از عدم توازن منطقی و لازم در تنظیم فعالیت‌های برنامه و فوق برنامه و کاهش بهره وری اوقات فراغت باشد. این پژوهش توصیفی - تحلیلی با هدف تعیین تاثیر فعالیت‌های فوق برنامه بر وضعیت تحصیلی دانشجویان و علل گرایش آنان به شرکت در این برنامه ها در دانشگاه علوم پزشکی گناباد به انجام رسیده که در آن مشخصات فردی، نوع و میزان فعالیت‌های فوق برنامه و وضعیت تحصیلی در دانشجویان ارزیابی و سپس ارتباط متغیرها بصورت دو به دو با هم مورد مطالعه قرار گرفته است.

روش مطالعه: جامعه آماری دانشجویان دانشکده علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی گناباد می باشد. نمونه عبارت است از دانشجوی زن یا مردی که در یکی از رشته های هشتگانه مقاطع کاردانی یا کارشناسی در دوره های روزانه یا شبانه دانشکده علوم پزشکی گناباد در سال تحصیلی ۱۳۸۵ مشغول به تحصیل باشد. برای انتخاب ۹۶ نمونه از روش نمونه گیری تصادفی طبقه ای متناسب با حجم استفاده شده است. برای گرد آوری داده ها از پرسشنامه ای استفاده شده است که روائی این پرسشنامه توسط چند نفر از کارشناسان مورد تایید قرار گرفته و پایایی ابزارها به روش آزمون مجدد تعیین شده است.

یافته ها: نتایج این تحقیق نشان داد که فعالیت‌های فوق برنامه دانشجویان مورد پژوهش به ترتیب مربوط به: ۱- فرهنگی (۵۶/۳٪)، ۲- مذهبی (۴۰/۶٪)، ۳- ورزشی (۳۶/۵٪)، ۴- اردویی (۲۹/۲٪)، ۵- اجتماعی (۲۱/۹٪)، ۶- پژوهشی (۱۴/۶٪) و ۷- موسیقی (۱۰/۴٪) می باشد. ۱۳/۵٪ از نمونه های مورد پژوهش تاثیر فعالیت‌های فوق برنامه را بر پیشرفت تحصیلی کاملاً مثبت، ۷۲/۹٪ از آنان آن را مثبت و ۱۰/۴٪ تاثیر این فعالیت‌ها را منفی بیان کرده اند. علل گرایش دانشجویان مورد مطالعه به فعالیت‌های فوق برنامه به ترتیب: ۱- علاقمندی فردی (۷۵٪)، ۲- همراهی با دوستان (۴۰/۶٪)، ۳- مفرح بودن (۳۵/۴٪)، ۴- تاثیر مثبت بر سلامتی (۲۵٪)، ۵- بهبود یادگیری (۱۳/۵٪)، ۶- بیکاری (۱۱/۵٪) و ۷- سبکی دروس (۹/۴٪) عنوان شده است.

همایش سراسری رویکردهای نوین ارزشیابی آموزشی در علوم پزشکی

مشهد مقدس - ۶ اردیبهشت ماه ۱۳۸۹

بحث و نتیجه گیری : ۸ / ۶۸٪ از نمونه های مورد پژوهش که تاثیرفعالتهای فوق برنامه را بر پیشرفت تحصیلی مثبت دانسته به این فعاليتها می پرداختند و آنانکه این تاثیر را منفی ارزیابی نموده اند کمتر آنها انجام می دهند، آزمون کای اسکوتر بین میزان فعالیت و نظر نمونه های مورد پژوهش رابطه معنی داری را نشان داده است . ($P=0/016$) براساس ضریب همبستگی پیرسون بین مقدارفعالتهای فوق برنامه دانشجویان و پیشرفت تحصیلی آنان ارتباط معکوس وجود دارد، اما این ارتباط از نظر آماری معنی دار نمی باشد. ($P=0/06$) به عبارت دیگر می توان گفت دانشجویانی که بیشتر به فعالتهای فوق برنامه می پردازند دارای نمرات تحصیلی پایین تری می باشند

واژه های کلیدی : فعالیت فوق برنامه - پیشرفت تحصیلی - دانشجوی - علوم پزشکی - گناباد